

Литературен архив / МНЧ / 29.X.70

310 За крайбрежните гори

На юг, все на юг по крайбрежието на Черно море... Тук всяко храстче, всяко село по пътя ми беше известно, но всичко, което виждах сега, ми се струваше непознато. Спомних си как пътувах за първи път по това шосе. И помислих: за колко кратко време израснаха почивните станции, младежките лагери, мотелите, хижите, кемпингите. Помня как се водеше борба за залесяване на големи площи, как се полагаха грижи за правилния растеж и развитие на новосъздадените горски култури. Какво строителство се извърши и по ландшафтното оформяване на пътищата и главните магистрали по южното крайбрежие. Лесовъди-специалисти доказаха, че по тези места има най-добри условия за растителност. И същевременно с болка говореха, че растения като пясъчната лилия, момината сълза, някои видове лалета постепенно изчезват, въпреки че са поставени под закрилата на Закона за защита на природата. Курортните гори в зоната на Черноморието се състоят изключително от основните два вида дъб — благун и горун, както и от цер, клен, брекина, липа и явор. Всички те са добре приспособени към тукашните условия и показват жизнестойност и развитие.

Недостатъчно се щади горската растителност както при строителството на курортните комплекси, така и при устройството на комунално-битовите съоръжения и комуникационната мрежа към тях. Човек просто недоумява как понякога проектантите и строители не се съобразяват със здравното и декоративното значение на гората. Те обикновено се ръководят от чисто архитектурни съображения. Понякога се унищожават вековни дървета, добре приспособени към местните условия, а впоследствие тези места се озеленяват с неподходящи видове. Такова е по-

ложението в селищата Лозенец и Китен, където на мястото на премахнатата широколистна растителност се възсият отделни неподходящи иглолистни видове.

Около горите на нашите курортни райони е имало строителство, ще има и за в бъдеще. Но трябва да се помисли и за бъдещето на тези гори. Видях как по обектите, близко до поречието на Ропотамо, „Перла“ и „Китен“ се уреждаха кофражни дворове, складараха се камъни, пясък, вар, цимент, издигаха се строителни бази. Всичко това беше безредно разхвърлено до самата гора. Посегателство върху красотата и прелестта на горите се извършва почти на всяка крачка. През курортните гори се прокарват водопроводи, електропроводи, канализационни, телефонни линии, пътища, просеки. Представям си как всяко ведомство се е придържало към своите нормативи — за необходимата площ, ширината на просеката и прочее. А защо тези далекопроводи и телефонни линии не се прокарват с подземни кабели?

Прекосявам горската ивица и минавам през кемпингите и паркингите. Тук летуват хиляди туристи от чужбина и от страната. Земята е сбита, тревата — отъпкана, голяма част от дърветата са почнали да суховършат и постепенно да загиват. Тъжна е картината в кемпингите „Атлиман“ и „Перла“. Много дръвчета са обелени от безредно паркираните коли. Защо не се обозначат и прокарват пътеки, по които да става движението на летовниците? Да се определят места за паркиране? Отделните ведомства са мислили еднопосочно и са гледали с най-малко средства и труд да постигнат най-висок ефект.

Горите по южното ни Черноморие трябва да се пазят!

СТЕФАН ДРАГАНОВ